Και νυν και α- εί και εις τούς αι- ώ- νας των αι- ώ- νων Α-μήν <u>ゅ</u>つ>ーー つつづらっつつ Ου σι- ω- πή- σω-μέν πο- τε, Θε-ο-τό-κε, τάς δυ-να-στεί-ας σου λα-λείν οι α-νά-ξι-οι ει- μή γάρ σύ προ- ϊ- στα-σο πρε-σβεύ-ου- σα, τίς η- μάς ερ-ρύ-σα-το εκ το-σού-των κιν-δύ-νων; Τίς δέ δι- ε-φύ-λα-ξεν έ- ως νύν ε-λευ-θέ- ρους; 

Ουκ α- πο-στώ-μεν, Δέ- σποι-να, εκ σού, σούς γάρ δού-λους σώ-ζεις α- εί, εκ παν-τοί-ων δει- νω- ω- ών